

ben hagyja a februar 6-án történt elnökválasztást, s az alapszabályoknak ugyanakkor elfogadott módosítását.

A magyar orvosok és természetvizsgálók egri nagygyűléséhez intézett elnöki üdvözlő iratra nézve Somogyi Rudolf jelenti, hogy azt annak idején Kubinyi Ágoston, Szabó József, Kátai Gábor és Somogyi Rudolf nyújtották be.

A tarsulat közlönyére nézve határozatot, hogy az 1869 ki évtől kezdve

havi füzetekben fog kiadatni s hogy tartalma kizárólag népszerű és közérdekű cikkekből fog állani. — Az első titkár megbizatik, hogy a részleteket illetőleg a legközelebbi választmányi gyűlésen kimérintő jelentést tegyen.

Molnár János úr becses monographiája a budai hévvezekről szerző beleegyezésével a m Tudományos Akademia matematikai és természettudományi bizottságához teendő át kiadatás végett.

XIV. Szakgyűlés.

1868. october 21-én.

Elnök: Sztoček József.

Wartha Vincze a *morint mint az alumínium újabb kémszerét* mutatta be, a mennyiben ez, ha alumínium-oldattal kevertetik, pompás zöld fluorescentiát idéz elő.

Ezen előadás után Sztoček József a mondottak fölvilágosítására közérthető módon megmagyarázta a mibenlétét azon sajátosság tulajdonságnak, melyet a tudományos műnyelven *fluorescentiának* *) neveznek s melynél fogva némely átlátszó testek a rajtok átmenő sugarak színét képesek megmásítani akképen, hogy a sebesebb rezgésű sugarakat lassúbb rezgésűekre változtatják át.

Berecz Antal *Kommerellnek új természettani kísérletét* mutatta be és magyarázta meg. A kísérlet a következő: valamely henger két végére két egyenlő, de a hengerénél nagyobb átmérőjű korong központosan olyképen erősítették, hogy ezeknek síkja a henger tengelyére függőlegesen álljon. A hengeren valamely elég széles szalag egyik vége meg van erősítve, maga a szalag pedig néhányszor a henger körül van gombolyítva. Ha ezután a hengert valamely érdes felületű lejtősíkra helyezzük s pedig oly módon, hogy a szalag szabad végét kezünkben fogván s annak irányát a lejtősíkkal párhuzamosítván, az a hengert ne felül, hanem alól hagyja el; azon meglepő jelenetnek leszünk tanúi, hogy ha

a szalagot gyöngéden húzzuk s ha a lejtősík hajlási szöge bizonyos maximumot túl nem lépett, a henger nemcsak hogy le nem gurul, hanem a lejtősíkon fölfelé kezd haladni s a szalagot maga-maga köré csavarja.

A tünemény magyarázata egyszerű erőösszetételben rejlik; tekintetbe veendő u. i. a nehézségerő azon része, mely a henger legurulását idézné elő, továbbá azon erő, mely a szalag húzása és végre az, mely a korongszelek s a lejtősík között surlódásban nyilvánul. A kísérlet okadattolt leírását l. a württembergi „Correspondenz-Blatt“ 1868 1. s 2. számában.

Továbbá ugyancsak Berecz Antal egy általa Münchenből hozott *új párolgásmérőt* mutat be, mely Lamont találmánya. Az előadó ezen új találmányt annál nagyobb figyelemre méltónak tartja, mivel a legnehezebb feladatok egyike oly párolgásmérőt összeállítani, mely minden gyakorlati követelménynek megfelelően; mi abból is kitűnik, hogy az eddig fölaltalt ilyféle eszközök közül még egyik sem jutott általános alkalmazásra. Maga Lamont is épen ezen okból nem tartotta fölöslegesnek e téren új kísérletet tenni. A bemutatott eszköz egyszerűsége által ajánlja magát.

Az eszköz Dr. Carlnál Münchenben 38 frtért megszerezhető. (Bővebb leírását lásd „Repertorium von Dr. Carl IV. B. 4.“)

Szily Kálmán a *hangtalálkozásról, és az evégből szerkesztett Kundtféle készülékről* tartott előadást.

Mindenik előadás érdekes eszmecserét idézett elő.

*) A minden áron puristák jobban tennék, ha az ideetlen folyanyosítás, vagy a semmitmondó folyódzás helyett e fogalom kifejezésére a *színtelebbítést* használnák. Így aztán a *színfokozás* az Akinféle cscicscentiának is megfelelőne. Szerk.